

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theses Theologicæ Pertinentes Ad Anteriores Theses Defensas In Collegio Adriani VI. Pontificis

Huygens, Gommarus

Lovanii, [1684?]

Conclusio Secunda. Doctrinæ nostræ de amore Dei prædominante
anteriori Conclusionē expositæ sophisticè opponitur condemnatio
quarundam propositionum, quas Adversarii nostri Michaeli Baio
adscribere ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40515

sed evidentem etiam implicat contradictionem: deberet enim quilibet actus amoris prædominantis habere tantam perfectionem, ut nullus alius habeat majorem: Ex. gr. deberet actus amoris prædominantis requisitus secundum nos cum Sacramento poenitentiae habere tantam perfectionem, quantam habuit in suis actibus Diva Virgo adhuc vivens in mundo, imò quantum ipsa aut etiam humanitas Christi jam habet in cœlo.

CONCLUSIO SECUNDA.

Doctrina nostra de amore Dei prædominante anteriori Conclusionem exposita sophistice opponitur condemnatio quarundam propositionum, quas Adversarii nostri Michaëli Baio adscribere affectant. Sophismati illi respondetur per hanc conclusionem Logico-Theologicam.

Nihil Adversariis nostris familiarius, quàm contrà Lovaniensium de amore Dei doctrinam adferre illud sexcenties repetitum: *ita Baius, ita Baius*: mirè namque illud eis opportunum videtur, tum ut Lovanienses apud imperitos suspectos faciant de inobedientia erga Summos Pontifices; tum ut, quando nihil aliud quod contra nos allegent amplius habent, iterum refugiant ad sophisma suum ordinarium: *ita Baius, ita Baius, ergo &c.* quod uti in omnibus ferè Thesisibus anterioribus, ita nunc iterum in Anti-thesisibus, mutatâ paulisper verborum expressione continuò repetitur. Quare non inutile fore credo, si detractâ ejus larvâ ostendero qualiter in materia, ut vocant, & qualiter in forma peccet illud sophisma: Peccat namque in materia, quatenus falsò supponit decisum esse, quod hæc illavè propositiones, quas ex Decreto Summorum Pontificum Pii V. & Gregorii XIII. nobis objicere placet, sint Michaëlis Baii: nulla siquidem in Decreto isto fit mentio Baii. Iterum dico, nullam omninò mentionem Michaëlis Baii fieri in decreto isto. In materia etiam peccat, dictum Sophisma, dum 76. Propositiones isto Decreto proscriptas, *Baianas* vocat, aliisque similibus sive loquendi, sive argumentandi modis eas à Bajo assertas indicat. Hinc Lovanienses, si aliquid istis propositionibus vel affine habeant, coram imperitis traducuntur ut Baiani, suspecti, hæretici.

Superest ut Sophisma illud etiam in forma peccare ostendatur: quod faciliè patebit, si advertas reduci ad formam duplicis syllogismi: primus hic est: *hæc illavè propositio ex 76. ex. gr. 16. 25. &c. est condemnata in sensu ab assertoribus intento: atqui Baius est earum assertor; ergo istæ propositiones sunt condemnatae in sensu Baii.* Deinde ex conclusione prioris syllogismi veluti Majore fit syllogismus secundus hujus formæ; *istæ propositiones sunt condemnatae in sensu Baii; Lovanienses tenent sensum Baii; ergo Lovanienses tenent sensum condemnatum.* Prior dictorum syllogismorum, uti & posterior, peccat in forma: quia in neutro medium distribuitur. Non in priori, quia sensus majoris est, *aliqui assertores istarum propositionum intenderunt sensum condemnatum*: subsumendo itaque hanc minorem: *Baius est assertor illarum propositionum*; clarum est medium non distribui.

Ut ergò distribuatur, assumenda erit hæc major: *omnes assertores dictarum propositionum*.

sitionum tenent sensum condemnatum : sed istam majorem Adversarii nunquam probabunt. In secundo syllogismo similiter medium non distribuitur : nam majoris sensus est , ista propositiones sunt condemnatae in aliquo sensu Baii ; atque ita subsumendo hanc minorem : Lovanienses tenent sensum Baii , scilicet aliquem , iterum clarum est quod medium non distribuatur. Patet ex his omnibus , quàm ineptè adversus Lovaniensium de Charitate doctrinam in Anti-thesibus iterum adferatur dictum sophisma. Patet secundò quòd nîl minus præstet auctor Anti-thesium quam quod per magnificentiam tituli sui facturum promisit. His addo : si ejusmodi sophismatibus uti voluero , quidquid vel cogitare mihi lubet , potero simili argumentorum formâ (omitto materiam) de Auctore Anti-thesium & quolibet alio asserere ac probare.

CONCLUSIO TERTIA.

Exhibetur doctrina Adversarii circa obligationem præcepti Charitatis , potissimum sub mortali , & nostra contra illam objectio , quæ ostenditur in Anti-thesibus non esse soluta.

Anti-thesium Auctori , ut præceptum fidei , spei & charitatis adimpleatur , sufficit si sæpius per vitam actus illi exerceantur. Quod charitatis præceptum specialiter concernit , sufficit illi ut non peccetur mortaliter , si sæpius in vita amor Dei prædominans iteretur. Et addit : sed neque tenetur homo , ne sub veniali quidem , referre omnia opera & singula in Deum ex Charitate Dei propter se dilecti formali , aut virtuali relictâ à formali. Contrâ priorem ejus doctrinam , quæ est de obligatione ad amorem Dei prædominantem , objecimus : si vicibus illis exceptis , quibus vitâ durante amor Dei prædominans iterandus dicitur , toto reliquo vitæ tempore liceat habere amorem creaturæ prædominantem , sive finem ultimum constituere in creatura ; cur non licet semper ? Cui objectioni non satisfacit Auctor Anti-thesium , dum vult Deum semper manere finem nostrum simpliciter ultimum , si à primo instanti usûs rationis , ubi summa bonitas satis propolita fuerit , ametur , isque actus amoris iteretur sæpius , neque , ut ait , retractetur per peccatum mortale. Etenim si vicibus illis exceptis , quibus illi sufficit reiterari amorem Dei , toto reliquo vitæ tempore homo ita sit constitutus , ut de illo juxtâ moralem loquendi modum in Conclusionem anteriore à nobis descriptum , affirmari non possit : amat Deum amore prædominante , sive prædominatur in illo amor Dei ; cor ejus non erit possessum ab amore Dei prædominante. Jam verò si cor non erit possessum ab amore prædominante Dei , possidebitur ab amore creaturarum , sæculi , sive mundi prædominante : adeoque etsi aliud peccatum mortale supponatur tunc non committere , nihilominus censebitur finem ultimum constituere in creatura : siquidem censemur finem ultimum constituere in illo (sive id Deus sive creatura sit) quod amore prædominante , & cor ipsum possidente amamus ; & hoc ipso quo tali amore creaturas amamus , peccamus mortaliter : hoc etsi latè probaverimus in Thesibus nostris de Charitate , hîc
ta-